

АНТОН ДЕЛВИГ ПЪРВА СРЕЩА

Превод от руски: Иванка Павлова, —

chitanka.info

Напъни младата ми гръд,
а вярваше сърцето,
че няма друг свят там, отвъд
потока и полето.

Дойде едно момче при нас
отнякъде далече.
След ден от неговия глас
ума си губех вече,

че къдравата му коса
край шията струеше
и като мак, покрит с роса,
на слънцето блестеше.

Таеше в погледа си той
признание горещо
и бе ми станал скъп и свой,
преди да каже нещо.

След мене ходеше от страх
пред дългата разлъка.
Ръката ми държеше, плах
в безмълвната си мъка.

Попитах младия овчар:
„Защо си тъжен вече?“
Тогава ме прегърна с жар
и мила ме нарече.

Да бях повдигнала ръце
и аз да го прегърна...
Треперех с пламнало лице,
без дума да отвърна.

*Не го виня, че огорчен
си тръгна. На колене
се моля богу някой ден
да дойде пак при мене.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.